

یادداشت

اصلاح طلبان و تلاش برای سقط جنین کودک انقلاب

صادق کار

خبرهای منتشر شده در تعدادی از رسانه‌ها حکایت از برقراری روابط تازه جریان حاکم با اصلاح طلبان حکومتی دارد. طبق پاره‌ای خبرها ملاقات‌هایی نیز در هفته‌های اخیر بین هیئتی از اصلاح طلبان با شمخانی و اژه‌ای که هر دو نقش مهمی در کشتار و سرکوب خشونت بار مبارزان جنبش انقلابی طی ۷۰ روز گذشته داشته و دارند ن انجام گرفته است.

بنا به گزارش منتشر شده توسط خبرگزاری "برنا" در ۳۰ آبانماه: "نشست هیات‌رئیس جبهه اصلاحات ایران با حضور چهره‌هایی چون، بهزاد نبوی، جواد امام، محمود صادقی و حسین مرعشی با رئیس قوه قضاییه و علی شمخانی" انجام گرفته است. خبر ملاقات همراه با جزئیاتی از گفتگوها و مقصود از دیدار و گفت وگوهای انجام گرفته در آن توسط علی شکوری راد سخنگوی هیات رئیس جبهه اصلاحات در گزارش دیگری که در دوم آذرماه در روزنامه "اعتماد" منتشر شد تأیید شده است.

آنطور که پیداست ظاهراً این دیدار به ابتکار سران اصلی جبهه اصلاح طلبان انجام گرفته است. اما زمینه ساز آن می باید پیام‌های باشد که در لابلای یکی از سخنرانی‌های اژه‌ای رئیس قوه قضایی دو سه هفته بعد از شروع جنبش انقلابی و آشکار شدن استیصال رژیم در سرکوب آن باشد.

اژه‌ای در سخنرانی اش برای شنیدن انتقادات و گفتگو با منتقدین (بخوان اصلاح طلبان حکومتی) اعلام آمادگی کرد و نبوی و خاتمی متعاقب سیگنال اژه‌ای با موضوعی‌های مشابه‌ای به سیگنال اژه‌ای پاسخ مثبت داده بودند.

خاتمی و نبوی هر دو همان موضعی را اخذ کردند که اژه‌ای و حکومت انتظارش را داشتند. برائت از جنبش انقلابی و باز کردن راه بازگشت اصلاح طلبان رانده شده از حکومت به دامن رژیم و اجرای اصلاحاتی که از نظر آنها بقای رژیم به انجام آنها بستگی تام و تمام. یعنی همان سیاست کذایی "آشتی آشتی همه با هم بریم تو کشتی" برای اصلاح و حفظ بقای نظام جنایتکار فقه‌ای.

سیاست آشتی کنان اصلاح طلبان دست راستی با محافظه کاران افراطی فاشیست مسلک گذشته از اینکه چه سمت و سویی پیدا کند، یک حرکت فرصت طلبانه از جانب هر دو جناح و حاکمی از نگرانی آنها از وقوع انقلاب و همداستانی هر دو برای سرکوب انقلاب است. بدون شروع و تداوم جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی، محال بود این همسویی ضد انقلابی بین اصلاح طلبان و محافظه کاران شکل بگیرد.

به زیر کشیده شدن رژیم ارتجاعی و استبدادی و فقهاتی توسط انقلابی مدرن و مترقی خواست و مطلوب هیچ یک از جناح های حکومت نیست. بهمین جهت است که نبوی و خاتمی از جنبش انقلابی اعلام برائت نموده و با ضد انقلاب حاکم همسو شده اند. آنها اصلاح طلب اند اما حد و حدود اصلاح طلبی شان هم محدود به یک رشته اصلاحات سطحی است که جوابگوی نیازهای جامعه و مطالبات امروز مردم و اهداف جنبش نیست. اصلاح طلبان حکومتی که این را در عمل آزموده اند بهتر از دیگران می دانند که اصلاح حکومت حتی در حدی که مطلوب نظر آنها باشد میسر نیست تا چه برسد به سکولاریزه کردن حکومت و جدایی دین از دولت که از اهداف اصلی جنبش انقلابی و مردم است. خاتمی و بهزاد نبوی بطوری که از اظهارات اخیر و گذشته شان بر می آید هیچ کدام شان با حکومت دینی مخالف نیستند و نمی خواهند بپذیرند که منشا بحرانهای های ویرانگر که کشور را سال به سال بیشتر به سوی نابودی رانده و استبداد و سرکوب و فساد و فجایع متعددی را بر کشور تحمیل کرده و می کند رژیم فقهاتی دست پخت آنها و دوستان و جریانات حکومتی دیروز و امروز شان است. به عبارتی حفظ نظام به هر قیمتی بایستی برای آنان هم چنانکه خمینی گفت و این روزها هم مرتب برای توجیه جنایاتی که علیه مردم در جریان است تکرار می "شود"، "اوجب واجبات است".

خاتمی اگر به جدایی دین از دولت معتقد بود اساسا نایست در کسوت روحانی ۸ سال در راس دولت قرار می گرفت و امروز دوباره برای گرفتن سهمی از قدرت با جریان حاکم همسو می شد. همین مسئله شامل حال روحانی و رفسنجانی هم می شود.

جامعه سالهاست که از انتخاب بین بد و بدتر (اصلاح طلب و اصولگرا) عبور کرده است. طرح "شعار اصلاح طلب، اصولگرا دیگه تمامه ماجرا" در آبان ۹۸ بیان این تغییر است. رای ۲ میلیونی همتی کاندیدای اصلاح طلب در انتخابات ریاست جمهوری موید گذر جامعه از از جریان اصلاح طلب و نتیجه عملکرد و فهم مردم از اصلاح طلبان است. شعارهای: حکومت اسلامی نمی خواهیم، توپ، تانک، فشفشه آخوند بره گم بشه، مرگ بر اصل ولایت فقیه و مرگ بر خامنه ای به وضوح اراده مردم برای بر کناری حکومت دینی را نشان می دهد. مردم وقتی می گویند آخوند و حکومت اسلامی نمی خواهیم خطاب شان فقط به خامنه ای و رئیسی نیست، این نخواستن شامل آخوندهای مانند خاتمی و روحانی ... هم می شود

هیچ کدام از این شعارها مطلوب اصلاح طلبان نیست. آنها می خواهند سیستم فقهاتی سر جای خودش باقی بماند، یک روحانی معتدلتر از خامنه ای، یا شورایی از روحانیون نقش ولی فقیه را به عهده بگیرد و بقول خودشان حکومت با تسامح با مردم رفتار کند تا روحانیون همچنان قدرت را در کنترل خود داشته باشند. آنها تلاش می کنند به مردم بقبولانند که سیستم فقهاتی عیب ندارد اگر عیبی هست تقصیر افراد مسئول است که قوانین را رعایت نمی کنند. تحرکات ضد انقلابی اصلاح طلبان از آنجا که خلاف حرکت پیشروانه تاریخ و جامعه است و اصلاح طلبان فاقد پایگاه اجتماعی هستند به انزوای بیشتر آنها منجر خواهد شد. حکومت دنبال سرکوب جنبش انقلابی است و از هر امکانی برای جلوگیری از پیشروی انقلاب بهره می گیرد، اصلاح طلبان با مواضع اخیرشان و قرار دادن اصلاح طلبی مقابل انقلاب می کوشند، کودک انقلاب در چنین مادر را قبل از تولد سقط کنند

همه با هم علیه سرکوب جنبش انقلابی سراسری متحدانه مبارزه کنیم!

از اعتصاب معلمان و کارگران و دانشجویان و دانش آموزان حمایت کنیم!

در هر کجا که هستیم از همه امکانات برای بسیج افکار عمومی علیه کشتار و سرکوب معترضان بهره بگیریم!

آیا "تضمین اشتغال" اشتغال را تضمین می کند؟ بخش بیستم
"تحلیل انتقادی برنامه های دولت به عنوان "کارفرمای ملجأ نهائی"
استورجس، هیو

تضمین اشتغال در عمل: واقعیت‌های سیاسی و اداری - چهارضلعی ناممکن: منافع اجتماعی در برابر مهارت پائین - ادامه

این نظر که مشاغلی که به مهارت و آموزش قابل توجهی نیاز دارند، به سادگی توسط کارگران موقت و با دستمزد حداقل پر خواهند شد، در میان طرفداران "تضمین اشتغال" بسیار رایج است. این نظر نادرست جنبه های طبقاتی و جنسیتی روشنی دارد. فهرستی که ورای تهیه کرده است، از زاویه خدماتی که برای افراد کم درآمد پیشنهاد می کند، قابل توجه است: مسکن ارزان قیمت، برخورداری از مراقبت از بازنشستگان کم درآمد و نیز برخورداری از مراقبت از فرزندان. مشابه او، چرنووا نیز پیشبرد یک برنامه تضمین اشتغال غیرانتفاعی را پیشنهاد می کند، که به زعم او می تواند دید بهتری نسبت به نیازهای محلی کارگران و نحوه پاسخگویی به آنها داشته باشد. این پیشنهاد کمابیش منطبق بر همان ایده دولت به عنوان "کارفرمای ملجأ نهائی" است که سیاست استخدام "همگان" را پیش می برد، زیرا در غیر این صورت تفاوتی با برنامه های عمومی و مرسوم سازمان های خیریه نخواهد داشت. این پیشنهاد امکان استفاده از کارگران "تضمین اشتغال" را برای ارائه خدمات عمومی به تهیدستان "به قیمت ارزان" فراهم می آورد، کارگران موقت و با آموزش کم را به استخدام درمی آورد تا از بازنشستگان و فرزندان کارگران تهیدست مراقبت کنند. این در حالی است که خانواده های "ثروتمندتر" می توانند خدماتی را با کیفیت بالاتر در بازار بخرند.

کوسترز خاطرنشان می کند که خدمات اجتماعی ارائه شده توسط کارگران در طرح تضمین اشتغال در آرژانتین قبلاً توسط دولت یا بازار ارائه می شدند، اما تأمین آنها برای تهیدستان غیرممکن بود. حل این مشکل با ارائه یک نسخه "موقت" و با کیفیتی نازلتر نوعی پسرفت است.

همچنین بسیاری از خدمات اجتماعی توصیه شده توسط حامیان "تضمین اشتغال" قویاً متوجه به شدت وضع زنان اند (مثل مراقبت از کودکان و غیره). فریزر بر این نظر است که این فرض ضمنی که این خدمات به مهارت های مهمی نیاز ندارند، یا این که این مهارت ها برای همه "ذاتی" اند، بازتاب نگرش های فرهنگی جنسیتی است که مهارت ها و مشاغلی آمده (Forstater) را که به عنوان زنانه کدگذاری شده اند، کم ارزش می دانند. نمونه بارز این رویکرد در اثر فورستاتر است که ادعا می کند "کمک برای آموختن زبان انگلیسی و کسب تحصیلات عمومی را می توان با کمترین مهارت ها عرضه کرد. این ادعا را دشوار بتوان معتبر دانست. درست است که برنامه کار-تحصیل دولت فدرال آمریکا دانش آموزانی را به عنوان معلم خصوصی برای دانش آموزان مدرسه رو استخدام می کند. اما اینها دانش آموزانی هستند

از جمله سطح تحصیلات بالایی دارند. به تصریح و رای و میتچل، کارگران بیکار ثبت نام شده در "تضمین اشتغال" در قیاس با دیگران، دارای سطح تحصیلات پایینی خواهند بود و ممکن است خودشان با سوادآموزی مشکل داشته باشند. پیامدهای این گرایش طبقاتی و جنسیتی می تواند منفی باشند، زیرا به احتمال زیاد جمعیت‌های کارگری تعداد زیادی کارگر تحت پوشش "تضمین اشتغال" داشته باشند و در نتیجه بیشترین خدمات و به تبع آن تأثیر را از کارکنان مراقبت و آموزش ناماهر دریافت کنند؛ کیفیتی که موجب بازتولید نابرابری است.

درست است که مراقبت از زمره مشاغل با دستمزد پائین است (در امریکا تقریباً ۴۰ درصد کمتر از میانگین دستمزد را دریافت می کند)، اما این به این معنا نیست که چنین هم باید باشد، یا این که مراقبت کار آسان و بی نیاز از مهارت است. مشکل این است که "تضمین اشتغال" ملزم به پرداخت دستمزد پایه است. کارگران تحت پوشش "تضمین اشتغال" که مثلاً مراقبت از سالمندان و کودکان را به عهده می گیرند، همان دستمزدی را دریافت خواهند کرد که کارگرانی که کارهای بسیار ساده تر و کم مهارت تر مانند "باغبانی پوشش گیاهی کنار جاده ها" را، اگر کاری مهم است، پس باید مهم هم تلقی شود. فورستار استدلال می کند که بخش خصوصی اقتصادهای پساصنعتی عمدتاً مشاغل موقت، کم دستمزد و ناامنی را ایجاد می کنند. اما چنان که ساویر متذکر می شود، "راه حل" تضمین اشتغال برای این مشکل، این است که تعداد مشاغل موقت و کم دستمزد را در بخش دولتی نیز افزایش دهد. به احتمال قوی مراقبت بهداشتی، مراقبت اجتماعی و آموزش در آینده سهم بیشتری از اشتغال را به خود اختصاص خواهند داد، زیرا جوامع هم ثروتمندتر و هم مستتر می شوند و چشم اندازها برای اشتغال ایمن، پردرآمد و سودمند وسعت می گیرند. اگر "تضمین اشتغال" بخواهد این دست خدمات را "به قیمت ارزان" ارائه دهد، ناگزیر برخلاف این روند و در سمت تضعیف آن عمل خواهد کرد؛ این سیاستی است که کیفیت مراقبت را تنزل و سطح دستمزد کارگران دائمی در بخش مراقبت را کاهش می دهد و به تثبیت این بخش به عنوان یک بخش کم ارزش یافته کمک می کند.

در متن حاضر اصطلاح تضمین اشتغال در معنای عام آن منظور است، و "تضمین اشتغال" (در داخل گیومه) در *

معنای خاص آن، که در بخش ۱ این مقاله چنین تعریف شده است

1. تضمین اشتغال "ظرفیت بینهایت منعطفی را برای نیروی کار فراهم می آورد: یک امکان همگانی برای همه، " بدون هیچ آزمونی، یا با این و آن محدودیت زمانی یا محدودیت عددی
2. دستمزد این برنامه برای کارگران، حداقل دستمزد است. از این قرار این برنامه کارگران تحتانی در بازار کار را استخدام می کند. بنابراین با دیگر کارگران در بازار کار به رقابت برنمی خیزد و فقط کارگرانی را استخدام می کند که در غیر این صورت بیکار خواهند ماند. دستمزدها به نحو "برونزا" تثبیت شده اند، به این معنا که توسط دولت تعیین می شوند و بنابراین افزایش دستمزد به منظور حفظ کارگران رخ نمی دهد
3. تضمین اشتغال "نوعی اشتغال کامل "سست" است، به این معنا که کارگران آزادند، زمانی که چشم انداز " شغلی بهتری وجود دارد، "به میل خود" از آن بیرون روند و به بازار کار معمولی بپیوندند. بنابراین نیروی کار تحت پوشش این برنامه نسبت به شرایط اقتصاد به طور معکوس تغییر می کند. برنامه "تضمین اشتغال" به طور خودکار تنظیم می شود تا نیروی کار لازم مشاغل معین را فراهم کند؛ بنابراین موجب تقاضای اضافی برای نیروی کار نمی شود
4. کارگران برنامه، کارهای اجتماعی مفیدی را انجام می دهند، اما نه کارهای مرسوم را که مداوماً توسط "خط اصلی" در بخش عمومی انجام می شوند. طرفداران "تضمین اشتغال" طیف تقریباً نامحدودی از فعالیت‌ها را پیشنهاد می کنند که می تواند به کارگران برنامه سپرده شود. از آن جمله اند: مراقبت از کودکان و سالمندان، طرح‌های محیط زیستی، فعالیت‌های جمعی و خدمات اجتماعی از طریق بخش غیرانتفاعی. شرط انجام یک پروژه در چارچوب "تضمین اشتغال" این است که پروژه به نحوی دارای یک منفعت اجتماعی باشد.

اتحاد، اعتراض، اعتصاب، نبرد تا رهایی!

نابود باد استبداد و بی عدالتی!

کار، رفاه، آزادی!

دور تازه‌ای از اعتراضات کارگری در راه است

صادق

اعتراضات کارگری که برای مدت کوتاهی در اثر افزایش دستمزد ها اندکی کاهش پیدا کرده بود در یک ماه گذشته دوباره بواسطه گرانی و تورم و از دست رفتن مبلغ افزوده شده در آغاز سال و امتناع دولت از ترمیم دستمزدهای زیر خط فقر و نیز تحت تاثیر جنبش انقلابی جاری شروع شده است و در حال دامن گرفتن است.

البته فعلا انگیزه های صنفی محرک غالب اعتراضات است ولی چون دولت قادر و مایل به ترمیم دستمزدها نیست اعتراضات حالت سیاسی و دقیقتر گفته باشم صنفی- سیاسی پیدا می کنند

در طول یک ماه گذشته دهها اعتصاب و اعتراض در واحدهای تولیدی و خدماتی از جمله در ذوب آهن، پتروشیمی و نفت و در چندین واحد بزرگ صنعتی دیگر انجام گرفته است که بیشتر آنها از آنجا که اعتصابیون به خواسته هایشان نرسیده‌اند هر آن ممکن است از سر گرفته شوند. اسامی تعدادی از اعتصابها و اعتراضات گزارش شده در یک ماه و چند روز اخیر از این قرار هستند:

اعتصاب کارگران بهمن دیزل در قزوین (2 آذر)، اعتصاب کارگران آتش نشانی مشهد(دوم آذر)، اعتصاب کارگران پالایشگاه یازدهم فاز ۱۳ پارس جنوبی، اعتصاب کارگران بهمن موتور، اعتصابکارکنان و رانندگان ترمینال های باربری اکبر آباد، اعتصاب رانندگان و متصدیان پایانه حمل و نقل نسیم شهر، اعتصاب کارگران شرکت پارس آمپول (۲۹ آبان)، اعتصاب کارگران ایران تایر (۲۹ آبان)، اعتصابات معلمان (۲۹ و ۳۰ آبان)، اعتصاب کارگران شیفت ۱ و ۲ شرکت کروز (تولید کننده قطعه‌نامه ایران خودرو- ۲۸ آبان)، اعتصاب کارگران ذوب آهن اصفهان (۲۴ و ۲۵ آبان)، تجمع و اعتصاب کارگران شرکت گاز سوزان اصفهان(۲۵ آبان)، پاکبانان شهرداری در بندرعباس (۲۴ آبان)، اعتصاب پزشکان و کادر درمانی و تجمع آنها در مشهد، اعتراضات کارگران رسمی نفت و بصورت نمادین نگرفتن غذای شرکت(۱۶ تا ۱۹ آبان)، اعتصاب کارگران فولاد سرمد ابرکوه (۱۷ آبان)، دو روز اعتصاب و تجمع کارگران نیشکر هفت تیه (۲۶ و ۲۷ مهر)، اعتصاب کارگران شهرداری اهواز(۱۱ آبان)، کارگران پیمانی نفت کارگران بخش تعمیرات مجتمع تولید اوره پتروشیمی پردیس در عسلویه (۱۱ آبان)، اعتصاب کارگران فولاد ایرانیان در کرمان(۸ آبان)، اعتصاب و تجمع کارگران پالایشگاه نفت تهران(۴ آبان)، تجمعات پزشکان و کادر درمانی در تهران، اصفهان و شیراز (۴ و ۵ آبان)، اعتصاب کارگران شرکت موتورسازان تراکتورسازی تبریز (۲ و ۳ آبانماه) اعتصاب و تجمع آتش نشانان مشهد(۳ آبان ماه)، اعتصاب و تحصن سراسری معلمان (۱ و ۲ آبان)، اعتصاب کارگران شرکت شکلات سازی آیدین(۳۰ مهر)، اعتصاب رانندگان کامیون در مرودشت هم اعتصاب کردند.(۳۰ مهر)، اعتصاب و تجمع گروهی از کارگران گروه ملی فولاد اهواز درمقابل استانداری (۳۰ مهر)، اعتصاب رانندگان کامیون مرودشت(۳۰ مهر)، اعتصاب و تجمع رانندگان پالایشگاه آبادان پالایشگاه آبادان (ایستگاه ۵ کوی قدس) مقابل گیت (۱۸، ۲۶ مهر)، اعتصاب رانندگان سوخت رسانی آبادان)

۲۶ مهر)، اعتصاب رانندگان بی.آر.تی های خط آزادی تهرانپارس (۱۷ مهر)، اعتصاب کارگران کیان تایر (۲۶-۱۹ مهر)، اعتصاب کارگران نفت در عسلویه و کنگان و پالایشگاه فاز ۲ پالایشگاه آبادان (۱۸ و ۱۹

همانطور که ملاحظه می کنید دامنه اعتراضات بسیار گسترده و متنوع هستند و علاوه بر کارگران بخش های از سایر گروه های مزد و حقوق بگیر هم وجود دارند

در ماه گذشته دولت تصمیم گرفت و مجلس هم تصویب کرد که حقوق کارکنان لشگری و کشوری را به میزان ۲۰ درصد افزایش دهد و از ماه آذر افزایش حقوق ها را پرداخت کند. بنا به گزارش مسئولین دست اندرکار طرح از بابت افزایش حقوق ۲۰ درصدی بین ۹۰۰ تا یک میلیون تومان به حقوق کارکنان دولت افزوده خواهد شد. افزون بر این مبلغ مقداری هم بابت افزایش حق اولاد و عائلندی به مشمولین پرداخت خواهد شد

البته در ابتدا می خواستند فقط حقوق کارکنان لشگری و نظامی را افزایش دهند اما چون نگران واکنش اعتراضی دیگر کارکنان دولت بودند به ناچار و بیشتر تحت فشار مجلس افزایش حقوق را به کارکنان غیر نظامی هم تعمیم دادند

با این همه همین مقدار افزایش حقوق با در نظر گرفتن افزایش شتابان تورم و قیمت ها به سرعت بلعیده خواهد شد و تقاضا برای افزایش حقوق و اعتراضات در میان کارکنان دولت نیز شروع خواهد شد و اعتراض هم اکنون میان یکی از بزرگترین گروه های حقوق بگیر که حدود یک میلیون نفر می باشند ساری و جاری است و اعتراض معلمان حالت صنفی- سیاسی هم به خود گرفته است

سیر صعودی تورم و گرانی بنا به گفته یکی از مسئولین حکومتی در سازمان برنامه تا پایان سال ادامه خواهد داشت. ارزش دستمزد و قدرت خرید بواسطه سقوط ارزش ریال و چاپ اسکناس بدون پشتوانه به گفته صاحب نظران اقتصادی هم روز به روز بیشتر آب خواهد رفت

این به معنی آن است که حقوق بگیران با درآمدهایی که در حال کم ارزش شدن هستند نمی توانند زندگی شان را بچرخاند و کسر بودجه دولت نیز در اثر سنگینی هزینه های دستگاه سرکوب و تشدید تحریم و فساد و کاهش صادرات بیشتر و اعتراض و رودرویی حکومت و مردم اجتناب ناپذیر تر و بیشتر خواهد شد

تازه ترین آمار منتشره از اداره دولتی آمار که معمولاً دستکاری شده هستند نشان می دهد که تورم نقطه به نقطه بالغ بر ۴۸ درصد تورم سالانه حدود ۴۴،۵ درصد و تورم مواد خوراکی و آشامیدنی ها بیش از ۶۸ درصد است. یعنی نزدیک به دوبرابر ۳۷،۵ درصدی که در اول سال جاری به دستمزد کارگران افزوده شد

گفته می شود که کشور در گیر ابر تورم است و از لحاظ تورم مقام سوم را در دنیا دارد

همین موضوع سبب در خواست افزایش دستمزد از طرف کارگران تا قبل از پایان سال شده است اما تا کنون دولت و کارفرمایان با آن موافقت نکرده اند و به نظر نمی رسد با افزایش دستمزد کارگران قبل از پایان سال جاری موافقت شود. افزایش دستمزد سالانه در پایان سال جاری نیز به نظر می رسد در مقایسه با سالهای گذشته با چالشها و اعتراضات گسترده تری مواجه شود. تشکیل گروه های کاری از طرف اتحادیه های کارفرمایی و دولت برای اخذ تصمیم در خصوص تعیین دستمزد سال آینده خارج از شورای عالی کار حکایت از ایجاد چالشهای تازه دارد

اما نارضایتی و سبب ساز اعتراضات کارگری تنها دستمزد نیست. خواسته های دیگری هم چون امتناع مجلس از تصویب طرح ساماندهی کارگران پیمانی و شرکتی، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، کاهش سقف سهم بیمه کارفرمایان بخش ساختمان که در دست بررسی است از ۱۴ درصد به ۴ درصد، امتناع دولت و کارفرمایان از پرداخت کامل حق مسکن و هجوم تازه برای تعدیل بیشتر قانون کار و واگذاری بانک رفاه کارگران هر یک به نوبه خود محرک های هستند برای افزایش اعتراضات و سیاسی شدن آنها بواسطه وجود جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی

ما از جنبش زن، زندگی، آزادی حمایت می کنیم!

بیمه کارگران ساختمانی شد همان که کارفرمایان می خواستند

صادق

بیمه کارگران ساختمانی شد همان که کارفرمایان می خواستند

به گفته او این مبلغ حق بیمه برای تامین بیمه کارگران ناکافی است. این گفته به آن معنی است که مشکل بیمه کارگران ساختمانی با تصویب لایحه مذکور که با لابی کارفرمایان و اعمال فشار هیئت رئیسه و در غیبت وی انجام گرفته مشکل بیمه کارگران را پس از چند سال بیا و برو حل نمی کند

طبق قوانین تامین اجتماعی ظاهراً مانعی برای بیمه شدن کارگر مشروط به اینکه کارگر و کارفرما حق بیمه خود را به تامین اجتماعی بپردازند وجود ندارد. حتی خویش فرما ها هم می توانند با پرداخت مبلغی ماهیانه خود را بیمه کنند. با این حال در عمل برای همه این طور نیست. بطور مثال و ۱،۲ میلیون کارگر ساختمانی نمی توانند مانند سایر کارگران خود را بیمه کنند و از مزایای آن در هنگام نیاز استفاده کنند

سالهاست که بر سر بیمه کارگران ساختمانی بین کارگران با کارفرمایان و دولت و مجلس اختلاف وجود دارد و کارگران ساختمانی حکم توپی را دارند که میان نهادهای ذیربط پاسکاری می شوند. اولین شرط برای بیمه شدن کارگران ساختمانی داشتن پایان نامه گذراندن دوره کارآموزی و تخصصی است و کارگر ساده بهمین دلیل از بیمه تامین اجتماعی محروم می ماند. اما محرومیت از بیمه شامل کارگرانی که دوره کارآموزی را گذرانده اند نیز می شود و بیمه شدن آنها از روی سهمیه بندی انجام می گیرد و تنها در هر سال عده معینی با معرفی انجمن کارگران ساختمانی می توانند خود را بیمه کنند

محرومیت از بیمه تامین اجتماعی گروه های وسیعی از کارگران ساختمانی در حالی وجود دارد که بیشترین تعداد آسیب دیدگان حوادث شغلی را کارگران ساختمانی دارند و از همین روی منطقاً بایستی همگی تحت پوشش بیمه قرار داشته باشند تا بتوانند در هنگام آسیب دیدگی تحت معالجه قرار بگیرند و از دیگر مزایای بیمه بهرمند شوند

مشکل اصلی بر سر راه بیمه شدن کارگران ساختمانی مربوط به بودجه حق بیمه است که تا کنون چند بار دستخوش تغییر و در واقع تعدیل شده است. ابتدا بودجه حق بیمه کارگران هر پروژه بر اساس مترائ و

موقعیت ساختمان محاسبه و به همراه مالیات ساختمان توسط شهرداری از کارفرما اخذ و به حساب بیمه کارگران پروژه در تامین اجتماعی واریز می شد و مبلغ کسری در حدی بود که برای تامین اجتماعی قابل قبول بود. ولی به تدریج این مبلغ را در اثر لابیگری لابی های برج سازان و شرکت های ساختمانی و دادن رشو تقلیل دادند تا جایی که کار به سهمیه بندی و مراجعه به مجلس برای تصویب لایحه کشیده شد.

مجلس سالهاست قول رفع موانع بیمه کارگران ساختمانی را می دهد ولی تا چهارشنبه این هفته کاری انجام نداده بود. یعنی اقدامات نیمه کاره ای انجام داده بود ولی به گفته رئیس انجمن کارگران ساختمانی لابی های کارفرمایان مانع از تصویب لایحه مناسبی در کمیسیون اجتماعی مجلس می شدند و طرح های تصویب شده را به بهانه های مختلف برای بررسی مجدد به کمیسیون بر می گرداندن تا آن را باب میل کارفرمایان تغییر دهند. البته هنگام انتخابات که می شد کسانی که می خواستند نمایند شوند یک سری قول و وعده در ازای دادن رای به کارگران می دهند ولی پس از اینکه خرشان از پل گذشت قول و قرار های خود را فراموش می کردند. گویا از دو سال پیش لایحه ای در دستور کار مجلس قرار داشته که ماده ۵ آن که در واقع ستون فقرات لایحه و مربوط به تامین بودجه بیمه بوده است به بهانه افزودن به هزینه ساخت و ساز و گران کردن مسکن که قرار بوده توسط کارفرما پرداخت شود به یک سوم کاهش پیدا کرده است.

به گفته اکبر شوکت رئیس انجمن کارگران ساختمانی سهم حق بیمه کارفرما که در ماده ۵ لایحه از ضریب ۵ تا ۱۴ درصد حق بیمه برای کارفرما در نظر گرفته بود، این رقم را به ضریب ۱ تا ۵ درصد تقلیل داده است. به گفته او این مبلغ حق بیمه برای تامین بیمه کارگران ناکافی است. این گفته به آن معنی است که مشکل بیمه کارگران ساختمانی با تصویب لایحه مذکور که با لابی کارفرمایان و اعمال فشار هیئت رئیسه و در غیبت وی انجام گرفته مشکل بیمه کارگران را پس از چند سال بیا و برو حل نمی کند.

این رفتار از طرف نمایندگان مجلس امر نادری نیست. قلق و روش کار آنها این است که ابتدا لوایح را جوری تنظیم می کنند که باعث رضایت کارگر و تحریک کارفرما شود و او را مجبور به شل کردن سر کیسه کند و بسته به دست و دل بازی کارفرما سهم او را با یک سر قلم تا یک سوم تقلیل می دهند.

معامله برد، برد خوبی است، این طور نیست؟ می گوئید نه ماجرا را از زبان رئیس انجمن کارگری که خودش هم دست بر قضا به این مجلس و دولت رای داده و برای شان کم تبلیغ نکرده بشنوید

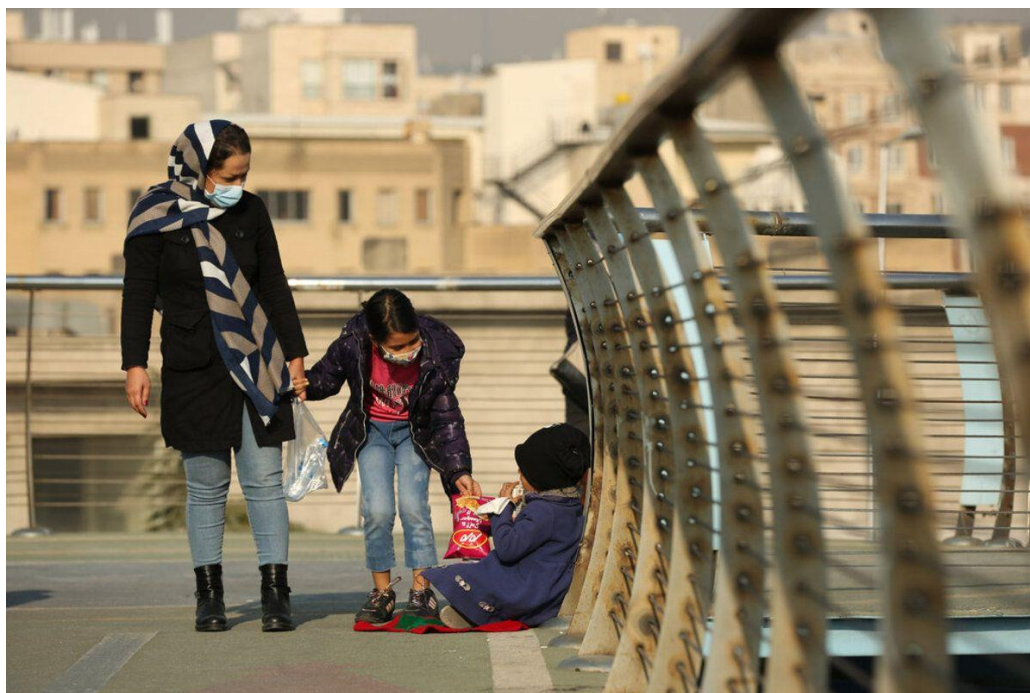
رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی با تعریف آنچه در مجلس بدون حضور او گذشته ادامه می دهد: «یکباره هیئت رئیسه ی مجلس همراه با مخالفان اصلاحیه ماده ۵، بدون حضور نماینده کارگر وارد کمیسیون اجتماعی می شوند، دو جلسه برگزار می کنند و طرحی نو می نویسند! در این جلسات، کمیسیون اجتماعی از مصوبه ی اول خود، که کلیات آن در صحن علنی تصویب شده نیز عدول می کند! متعجیم که چرا!» کمیسیون اجتماعی زیر بار این تغییر طرح رفته

بیخود تعجب کرده ای، دندت نرم تا تو باشی دیگر برای نماینده شدن کسانی که به مجلس مانند حجره بازار نگاه می کنند گلوی خودت را پاره نکنی

با اعتصاب و اعتراض و پیوستن به جنبش انقلابی و آزادیخواهانه سراسری مردم از آن حمایت کنیم!

مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی را تشدید کنیم!

جان زندانیان سیاسی در خطر است، همه با هم متحدانه برای آزادی شان مبارزه کنیم!

جرم زدایی از کار کودک

!کار کودک از ۶ سال به بالا مجاز و کمتر از ۶ سال جرم است
نگاه و فهم و شعور مدیر مسئول دولتی در مورد کودکان کار
کار کردن کودکان زیر ۶ سال جرم است

سرپرست دفتر امور آسیب دیدگان اجتماعی سازمان بهزیستی کشور گفت: با توجه به اینکه بر اساس قانون، کار کردن کودکان ۰ تا ۶ جرم است، هموطنان در صورت مشاهده کودکان صفر تا ۶ ساله در حال تکدی‌گری، کار، کار خیابانی و ... با مراکز اورژانس اجتماعی ۱۲۳ تماس بگیرند تا همکاران اورژانس بر اساس وظیفه مراجعه و کودک را از شرایط مخاطره‌آمیز دور کنند. همچنین اگر کودکان کار بیشتر از ۶ سال نیز مشاهده کردند، می‌توانند آن را گزارش کنند و همکاران ما آنها را به مراکز روزانه حمایت از کودکان ارجاع می‌دهند.

به نقل از مصاحبه سرپرست دفتر امور آسیب دیدگان اجتماعی سازمان بهزیستی کشور در آفتاب نیوز

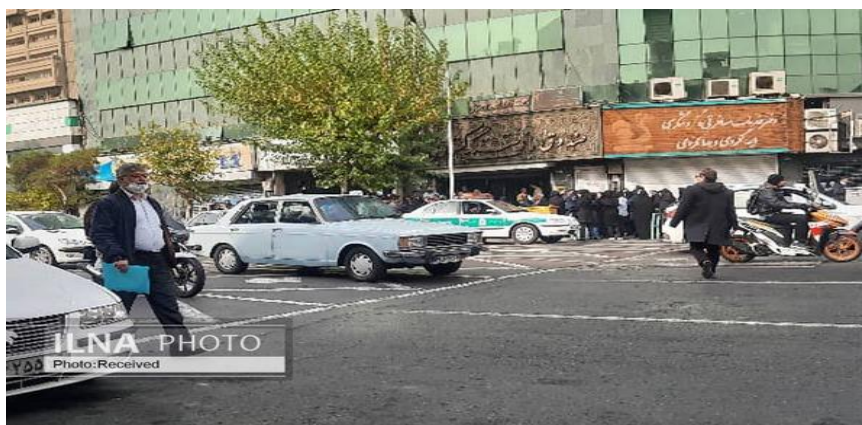
اعتراضات بازنشستگان از سر گرفته شد

گزارش ایلنا از اعتراض خیابانی بازنشستگان
بازنشستگان آینده‌ساز خواستار افزایش قانونی مستمری سالیانه خود مطابق مصوبه
قانونی شورای عالی کار هستند.

بازنشستگان آینده‌ساز بازم خواهان تعیین تکلیف افزایش مستمری شدند
بازنشستگان صندوق آینده‌ساز در تماس با خبرنگار ایلنا، از دومین روز تجمع صنفی خود خبر
دادند. این بازنشستگان امروز (ششم آذر) مقابل وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی حاضر
شدند و درخواست رسیدگی به افزایش قانونی مستمری‌های خود را مطرح نمودند

گسترش اعتصابات در سراسر ایران،
کارکنان شرکت ذوب آهن اصفهان، کارگران لوازم خانگی پارس قزوین، کارگران کارخانه سیف خودرو، کارگران
کارخانه سرماآفرین شهر صنعتی البرز در الوند، کامیون داران در چهار شهر به اعتصابات سراسری
پیوستند

اعتراض کارکنان صندوق بازنشستگی کشوری به وضعیت حقوق

جمعی از کارکنان صندوق بازنشستگی کشوری به وضعیت حقوقی خود اعتراض کردند به گزارش خبرنگار ایلنا، جمعی از کارکنان صندوق بازنشستگی کشوری در اعتراض به وضعیت حقوق و دستمزد خود صبح امروز (دوم آذر ماه) مقابل ساختمان صندوق واقع در میدان فاطمی تجمع کردند

● وضعیت بحرانی رضا شهابی

به گزارش رسیده، رضا شهابی از نظر سلامتی در وضعیت بحرانی به سر می‌برد.

در پی تشدید دردها، رضا شهابی به بیمارستان امام خمینی اعزام شد. پزشک معالج این کارگر زندانی به وی اعلام کرده است که او بایستی بسیار فوری تحت عمل جراحی قرار گیرد.

*** برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می‌توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

sabosob@gmail.com

*** "جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را**

می‌توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>